

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE
(drugi senat)
z dne 11. decembra 2012

Zadeva F-107/11

Ioannis Ntouvas
proti
Evropskemu centru za preprečevanje in obvladovanje bolezni (ECDC)

„Javni uslužbenci — Pogodbeni uslužbenec — Ocenjevalno obdobje 2010 — Predlog za razglasitev ničnosti ocenjevalnega poročila“

Predmet: Tožba, vložena na podlagi člena 270 PDEU, ki se uporablja za Pogodbo ESAE v skladu z njenim členom 106a, s katero I. Ntouvas v bistvu predlaga razglasitev ničnosti njegovega ocenjevalnega poročila za leto 2010.

Odločitev: Tožba se zavrne. Tožeča stranka nosi svoje stroške in plača stroške, ki jih je prijavil ECDC.

Povzetek

1. Tožbe uradnikov — Pravni interes — Tožba za razglasitev ničnosti ocenjevalnega poročila — Pogodbeni uslužbenec, ki ne dela več v zadevni instituciji — Nepošiljanje navedenega poročila tretjim osebam — Ohranitev pravnega interesa
(Kadrovski predpisi za uradnike, člen 43; Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev, člen 87)

2. Tožbe uradnikov — Akt, ki posega v položaj — Pojem — Pripravljalni akt — Osnutek prvotnega ocenjevalnega poročila, ki ga pripravita ocenjevalec in potrjevalec, in mnenje paritetnega odbora za ocenjevanje — Izključitev
(Kadrovski predpisi za uradnike, člena 90 in 91)

3. Uradniki — Ocena — Ocenjevalno poročilo — Sodni nadzor — Meje
(Kadrovski predpisi za uradnike, člen 43)

1. Ocenjevalno poročilo pogodbenega uslužbenca je neodvisno od njegove prihodnje uporabnosti pisni in formalni dokaz o kakovosti dela zadevne osebe. Taka ocena ni le opis nalog, opravljenih v zadevnem obdobju, temveč tudi presoja osebnih odlik, ki jih je ocenjena oseba prikazala v poklicnem življenju. Tako je vsak uslužbenec upravičen zahtevati pravično in ustrezno oceno svojega dela. Zato je treba uslužbencu v skladu s pravico do učinkovitega sodnega varstva priznati pravico do izpodbijanja ocenjevalnega poročila, ki se nanaša nanj, bodisi zaradi njegove vsebine bodisi zato, ker ni bilo pripravljeno v skladu s pravili, ki jih določajo Kadrovski predpisi.

Dejstvo, da uslužbenec po vložitvi tožbe, s katero izpodbija ocenjevalno poročilo, zapusti zadevno institucijo in da njegovo ocenjevalno poročilo ne bo poslano tretjim osebam, tako ne more povzročiti, da izgubi pravni interes za izpodbijanje navedenega poročila.

(Glej točki 35 in 36.)

Napotitev na:

Sodišče za uslužbence, 10. november 2009, N proti Parlamentu, F-93/08, točki 46 in 47.

2. Pri aktih ali odločitvah, ki nastajajo v več fazah, zlasti po koncu notranjega postopka, so izpodbijni akti v okviru ničnostne tožbe samo ukrepi, ki dokončno določajo stališče institucije ob koncu tega postopka, ne pa tudi vmesni ukrepi, katerih cilj je pripraviti končno odločbo. Tako na področju tožb uradnikov in uslužbencev pripravljani akti za odločbo ne posegajo v položaj v smislu člena 90(2) Kadrovskih predpisov, ker so le ukrepi z zavezujočimi pravnimi učinki, ki lahko vplivajo na interese tožeče stranke, s tem ko bistveno spremenijo njen pravni položaj in se z njimi dokončno določi stališče institucije.

V zvezi s tem, kadar ocenjevalno poročilo o uslužbencu evropske agencije nastaja v več fazah po koncu notranjega postopka in v primeru izpodbijanja prvotnega ocenjevalnega poročila, ki sta ga pripravila ocenjevalec in potrjevalec, postane dokončno šele z odločbo direktorja zadevne agencije, potem ko paritetni odbor za ocenjevanje poda mnenje, je le dokončno ocenjevalno poročilo, ki ga pripravi direktor, akt, ki posega v položaj, ki ga je mogoče izpodbijati. Nasprotno pa sta prvotno ocenjevalno poročilo, ki ga pripravita ocenjevalec in potrjevalec, ter mnenje paritetnega odbora za ocenjevanje le pripravljalna ukrepa, ki ne posegata v položaj uslužbenca in ne moreta biti predmet ničnostne tožbe, tako da so predlogi v zvezi s temi akti nedopustni.

(Glej točke od 42 do 44.)

Napotitev na:

Sodišče prve stopnje: 28. september 1993, Yorck von Wartenburg proti Parlamentu, T-57/92 in T-75/92, točka 36 in navedena sodna praksa; 6. februar 2007, Wunenburger proti Komisiji, T-246/04 in T-71/05, točka 42 in navedena sodna praksa;

Sodišče za uslužbence, 10. november 2009, N proti Parlamentu, F-71/08, točke od 27 do 30.

3. Sodišče za uslužbence s svojo presojo ne more nadomestiti presoje oseb, odgovornih za oceno dela ocenjevane osebe, ker imajo institucije Unije široko diskrecijsko pravico pri ocenjevanju dela svojih uradnikov in uslužbencev. Sodišče za uslužbence tako ne sme, razen v primeru napačno ugotovljenega dejanskega stanja, očitne napake pri presoji ali zlorabe pooblastil, nadzirati utemeljenosti ocene uprave o poklicnih sposobnostih uradnika ali uslužbenca, kadar ta ocena vsebuje kompleksne vrednostne ocene, ki jih že zaradi njihove narave ni mogoče objektivno preveriti.

(Glej točko 78.)

Napotitev na:

Sodišče prve stopnje: 25. oktober 2005, Cwik proti Komisiji, T-96/04, točka 41 in navedena sodna praksa;

Sodišče za uslužbence: 13. september 2011, Nastvogel proti Svetu, F-4/10, točka 32.